

Народився 9 листопада 1953 р. у м. Хуст, що на Закарпатті. У 1976 р. закінчив ІФІНГ, у 1988 р. — аспірантуру ВНДІгазу.

Після здобуття вищої освіти був направлений на роботу в УкрНДІгаз, де пройшов шлях від інженера до старшого наукового співробітника. В 1997 р. створив та очолив відділ вторинних технологій розробки НГКР. З 2012 р. працює заступником директора з наукової роботи з розробки нафтогазових родовищ УкрНДІгазу. Єфім Семенович досліджує теоретичні і практичні проблеми підвищення нафтогазоконденсатовіддачі пласта. Створив удосконалені системи розробки НГКР із підтриманням пластового тиску з використанням технологій сайклінг-процесу, закачування азоту та перепуску високонапірного газу, оптимізації розробки тонких нафтових об'ємівок підгазових зон, газліфтної експлуатації газоконденсатних свердловин тощо.

Є. С. Бікман — автор методик оцінки запасів вуглеводнів за методом матеріального балансу при розробці газоконденсатних покладів на виснаження і з підтриманням пластового тиску з урахуванням фазових перетворень пластової газоконденсатної суміші, які закладені в методичні основи газодинамічних розрахунків проектних показників розробки нафтогазоконденсатних родовищ. Ним створені методики врахування ретроградних властивостей газоконденсатних сумішей з високим вмістом вуглеводнів C_{5+} при обробці результатів промислових досліджень газоконденсатних свердловин на продуктивність. Є автором ГСТУ з визначення коефіцієнтів вилучення газу та конденсату на різних стадіях геологічного вивчення надр. Його наукові досягнення були використані під час складання комплексних проектів дослідно-промислової експлуатації та промислової розробки багатьох нафтогазоконденсатних родовищ, зокрема із використанням сучасних технологій підтримання пластового тиску.



Бікман Єфім Семенович

Гірничий інженер,
академік УНГА,
фахівець у сфері розробки
нафтогазоконденсатних
родовищ

За участю Є. С. Бікмана запроваджено технологію сайклінг-процесу на Котелевському, Тимофіївському і Куличихінському НГКР, створено проекти розробки Тимофіївського, Куличихінського, Котелевського, Сахалінського та Комишнянського родовищ із застосуванням технологій ППТ із використанням азоту.

Єфім Бікман — автор понад 400 наукових праць, зокрема більше 30 авторських свідоцтв і патентів України й Росії.

У 2011 р. він пройшов стажування та отримав сертифікат Міжнародного бізнес-центру «Britannica Business Solutions (BBS)» (м. Дубаї, ОАЕ). Брав участь у роботі делегацій України з обміну досвідом у сфері розробки нафтогазоконденсатних родовищ у КНР, ОАЕ, Росії, Білорусі.

Є. С. Бікман — член і експерт ЦКР Міненерговугілля, експерт ДКЗ України, член ученої ради УкрНДІгазу.

Нагороджений відзнаками НАК «Нафтогаз України» і ДК «Укр-газвидобування». Він — відмінник праці ДК «Укр-газвидобування», почесний працівник ДК «Укр-газвидобування».

Народився 7 серпня 1934 р. у с. Свидова Чортківського району Тернопільської області. У 1958 р. із відзнакою закінчив нафтопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту (спеціальність «Розробка нафтових і газових родовищ»).

Пройшов шлях бурильника, бурового майстра, старшого інженера з оперативного планування, начальника дільниці, головного інженера Долинської контори буріння (Івано-Франківська область). Упродовж 1965–1971 рр. М. І. Білик обіймав посаду директора Пасічянської контори буріння, а з 1971 до 1978 р. та протягом 1991–1997 рр. — начальника Надвірнянського нафтогазовидобувного управління «Надвірнанафтогаз». З 1978 до 1981 р. він працював радником у Міністерстві нафти Ангольської Народної Республіки (м. Луанда). Упродовж 1981–1991 рр. був начальником нормативно-дослідної станції об'єднання «Укрнафта» (м. Івано-Франківськ).

Микола Ілліч зробив вагомий внесок у розвиток нафтової і газової промисловості України, освоєння багатьох нафтогазових родовищ, зокрема Долинського, Північно-Долинського, Спаського, Струтинського, Битківського, Лопушанського, Микуличинського та інших. Доклав багато зусиль для впровадження нового інструменту і технологій під час буріння свердловин у гірських умовах, підтримування пластового тиску при видобуванні нафти шляхом закачування суміші газу високого тиску та води (метод газоводяної репресії). Успішно запроваджував будівництво похило спрямованих свердловин, що дозволяло значно збільшувати обсяги видобутку вуглеводнів. За впровадження у галузь нових методів видобування нафти був удостоєний срібної медалі ВДНГ СРСР.

М. І. Білик постійно опікувався проблемами підвищення рівня нормування праці, ефективності використання матеріалів і паливно-енергетичних ресурсів, покращення організації праці



Білик Микола Ілліч

Гірничий інженер,
фахівець у сфері розробки
нафтових і газових родовищ,
управлінець

на науковій основі, промислово-санітарними дослідженнями, які проводилися для атестації робочих місць за умовами праці та санітарної паспортизації об'єктів і економічної діяльності підрозділів підприємства, подальшим удосконаленням використання трудових ресурсів та організації робіт у структурних одиницях об'єднання «Укрнафта». Він також займався розробкою відповідних нормативних документів.

Був депутатом Надвірнянської районної ради народних депутатів.

Нагороджений орденом «Знак Пошани», медаллю «За доблесну працю», знаком «Відмінник нафтової промисловості СРСР», грамотою Державного комітету нафтової і газової промисловості України та багатьма іншими відомчими відзнаками. За активну участь у громадському житті під час роботи у АНР удостоєний Почесної грамоти радника з економічних відносин Посольства СРСР в Анголі.

Помер 19 вересня 2008 р.